

personlige værneting eller, hvis han ikke har noget værneting her i landet, ved Københavns byret.

Pantebreve, der giver underpant i bestemte løsøregegenstande, udslettes, når der er forløbet 10 år efter pantebrevets tinglysning og der ikke inden denne frists udløb er anmeldt fornyet tinglysning.

Omsætningspapirer, simple gældsbreve og andre fordringer kan ikke pantsættes ved tinglysning af pantebrev efter de i stk. 1-3 givne regler.

Justitsministeren bemyndiges til at træffe bestemmelse om, at der oprettes et hele landet omfattende *register*, hvori samtlige tinglyste pantebreve i løsøre eller enkelte grupper heraf indføres, og hvoraf enhver efter skriftlig begæring kan forlange udskrift mod en derfor fastsat afgift.“

Ved den nye regel opnåedes en væsentlig *forbedret retsstilling for løsøreunderpantet*, hvorved der navnlig kan peges på, at løsøreunderpantet, der efter de tidligere regler ved tinglysningen kun opnåede beskyttelse mod aftaler og upriviligerede kreditorer, fremtidig også opnår beskyttelse mod privilegerede kreditorer. Ændringen har sammenhæng med de samtidig gennemførte ændringer af konkursloven: ophævelsen af konkurslovens § 39 og ændringen af konkurslovens § 34, stk. 1.

Endvidere indebar den nye formulering ophævelse af den tidligere regels krav om, at tinglysning skulle ske inden 7 dage efter pantebrevets oprettelse, hvilket fandtes uden betænkelighed, navnlig under hensyn til, at afkræftelsesfristen i konkurstillfælde ifølge den samtidig gennemførte ændring af konkurslovens §§ 21 og 22 fremtidig regnes fra pantebrevets tinglysning.

Ligeledes ophævedes den tidligere gældende regel om fornyet tinglysning, når pantets ejer flyttede til en anden retskreds. Det af justitsministeriet nedsatte udvalg udtalte herom i sin betænkning, at selv om denne ophævelse efter udvalgets opfattelse kunne ske, uden at man indførte et centralregister, anså man det dog for praktisk, at justitsministeriet ved den nye lovbestemmelse bemyndigedes til at oprette et centralregister, hvis der skulle vise sig trang hertil, jfr. nu § 47, stk. 5.

Endvidere ophævedes ved ændringsloven bestemmelsen i tinglysningslovens § 48 *stk. 3*, hvorefter arrest skulle tinglyses ved skyldnerens personlige værneting for at opnå gyldighed over for aftaler, der i god tro blev indgået med skyldneren